

DE KUNST VAN HET VOORDRAGEN

Nederland kent een rijke traditie aan de kunst van het voordragen; een van de eersten die dit deed was Louis Couperus, met overigens niet al te bijster gunstige recensies. Zijn stem schijnt volgens toenmalige toehoorders vrij snerpend te hebben geklonken. Gisteravond heb ik in **Salon Saffier** een voorbeeld gekregen van hoe het wel kan. Daar trad namelijk **Ingeborg Uijt den Bogaard** op met een verhaal van **Stefan Zweig** onder de titel **Die Wiederaufstehung Georg Friedrich Händels**. Zweig schreef deze novelle in 1925 en het werd in 1939 vertaald.

Heel kort gezegd geeft het een beeld van de gebeurtenissen die voorafgingen aan het ontstaan van het prachtige Oratorium **The Messiah**, dat Händel schreef in 1742 in een periode dat hij zwaar depressief was en niet meer in staat was om nog een noot op papier te zetten. De toezending van het libretto brengt hem aanvankelijk tot woede en verbittering, maar als een magneet wordt hij er toch naar toe getrokken en meteen bij het lezen van de titel wordt hij erdoor gegrepen en raakt hij in een soort extase en schrijft hij in een roes dag en nacht aan de muziek. Van lichamelijke maar vooral geestelijke uitputting geraakt hij in een soort comaslaap, waaruit hij echter als herboren ontwaakt.

De manier waarop de actrice deze tekst over het voetlicht brengt is fascinerend, alleen door haar stem en zeer simpele handbewegingen sleept zij haar toehoorders mee met het scheppingsproces van dit meesterwerk. Wij zien inderdaad de grote, logge gestalte van de componist als het ware bezeten bezig en daarna als een dode op het bed liggen, zijn ontwaken en opnieuw in extase komen als hij zijn huisgenoten en dokter aanvankelijk aarzelend de muziek laten horen, met als geweldig climax het **Amen**. Het leek wel alsof ze zelf helemaal opging in het verhaal, als was ze zelf toeschouwer bij het gebeuren. Om de tekst zelf al helemaal uit haar hoofd te leren is al een prestatie op zich.

De harpiste **Eva Tebbe** bespeelde op haar Davidsharp een 4tal composities van Händel, die als zodanig een mooi rustpunt vormden in deze voorstelling. Vooral het laatste nummer een Aria uit **Muzio Scevola** was prachtig. Opnieuw heb ik weer genoten van deze avond in **Salon Saffier**.